24/07/2021

Πόλη Γλυκιά: Μη κλαίς θα’ρθη ο καιρός, θα’ρθη ο καιρός

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών

Μήνυμα πόνου ψυχής και αστείρευτης μνήμης για την Αγιά Σοφιά που εδώ και έναν χρόνο μετετράπη σε τζαμί, δημοσιεύει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος. “Δεν λησμονούμε την Πόλη τη δικιά μας, στην οποία όπου κι αν περάσης, μυρίζει Χριστός και λιβάνι. Την Πόλη τη Βασίλισσα, της γης το κάλλος στην οποία βλέπει κανείς και ακούει παντού, «φωνές Ελλήνων, πατήματα Ρωμηών». Είμαστε εκεί, με όλη την δύναμη της ψυχής μας, κοντά στους φρυκτωρούς του Γένους, στον Οικουμενικό μας Πατριάρχη και στους ολίγους,

μα τόσο πολλούς, που φυλάσσουν τον τόπο, την Ορθοδοξία και της φυλής μας τα ιερά και τα όσια”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ:

Σάν σήμερα πρίν ἀπό ἕνα χρόνο, 24.7.2020, ἡ βαρβαρότης τῶν Τούρκων, μετέτρεψε τόν ὀφθαλμόν τῆς γῆς τήν Μεγάλη Ἐκκλησιά, τήν Ἁγιά Σοφιά μας, τό μνημεῖο τῆς παγκόσμιας κληρονομιᾶς, σέ τζαμί. Καί αὐτή ἡ βέβηλη πράξη ἔγινε κατά ἀπό τά μάτια τῶν «μεγάλων» τῆς γῆς καί μέ τήν ἀνοχή τους.

Καλύφτηκαν καί πάλι τά λαμπερά ψηφιδωτά, κρύφτηκε τό ἐκπλαγο μεγαλεῖο τῆς Πλατυτέρας στή μεγάλη κόγχη τοῦ ἱεροῦ, ὅπως καί τῶν Ἀγγέλων ἡ οὐράνια χάρη καί τῶν Ἱεραρχῶν τό αὐστηρό, ἀλλά καί πατρικό μειλίχιο βλέμμα.

Ὅμως ἡ ἀλήθεια δέν εἶναι δυνατόν νά κρυβῇ καί ἡ ἱστορία νά ἀλλοιωθῇ καί παραχαραχθῇ. Ἡ Ἁγια Σοφιά θά ἐλέγχῃ καί τούς βαρβάρους γιά τήν βαρβαρότητά τους καί τούς «πολιτισμένους» γιά τήν ἐγκληματική ἀδιαφορία τους, ἢ μᾶλλον γιά τήν πρός τήν Ὀρθοδοξίαν ἐμπάθειά τους.

Ἐμεῖς ποτέ δέν λησμονοῦμε τήν Ἁγια Σοφιά μας τήν Μεγάλη Ἐκκλησιά μας, τῆς γῆς τό κάλλος καί τοῦ κόσμου τήν εὐκοσμία. Ἐκεῖ εἶναι ὁ νοῦς μας καί ἡ καρδιά μας.

Δέν λησμονοῦμε τήν Πόλη τή δικιά μας, στήν ὁποία ὅπου κι ἂν περάσῃς, μυρίζει Χριστός καί λιβάνι. Τήν Πόλη τή Βασίλισσα, τῆς γῆς τό κάλλος στήν ὁποία βλέπει κανείς καί ἀκούει παντοῦ, «φωνές Ἑλλήνων, πατήματα Ρωμηῶν».

Εἰμαστε ἐκεῖ, μέ ὅλη τήν δύναμη τῆς ψυχῆς μας, κοντά στούς φρυκτωρούς τοῦ Γένους, στόν Οἰκουμενικό μας Πατριάρχη καί στούς ὀλίγους, μά τόσο πολλούς, πού φυλάσσουν τόν τόπο, τήν Ὀρθοδοξία καί τῆς φυλῆς μας τά ἱερά καί τά ὅσια.

Πρίν ἕνα χρόνο οἱ Πατρινοί, ἐν ἑνί στόματι καί μιᾶ καρδίᾳ διετράνωσαν μέσα καί ἔξω ἀπό τόν Ναό τοῦ Πρωτοκλήτου τῶν Ἀποστόλων, Ἁγίου Ἀνδρέου, σέ μιά συγκλονιστική ἅμα δέ καί συγκινητική ἐκδήλωση.

«...Ἀκουέτωσαν Λαοί καί πάντες οἱ ἰσχυροί τῆς γῆς

Θρηνήτωσαν οἱ Ἕλληνες ὅπου γῆς

Πενθήτωσαν ὄρη καί βουνοί

Ρανάτωσαν οἱ οὐρανοί ὄμβρον δακρύων πικρῶν

Γιατί,

« Στήν πόρτα τῆς Ἁγια Σοφιᾶς πού σφάλισεν

ἑνός ἀγγέλου χέρι,

διπλοσφαγμένος ἐπεσε καί πάλιν ὁ δικέφαλος

ἀπ' τ' ἄπιστο τοῦ Τούρκου τό μαχαίρι».

Ἀκουέτωσαν κραυγήν οἱ γηγενεῖς καί θρῆνον τῆς νύμφης τοῦ Βοσπόρου,

Τῆς μαρτυρικῆς Ἑπταλόφου, τῆς αἱματοπισμένης καί αἱμοφύρτου Βασιλίδος τῶν Πόλεων,

«ἡ σκλάβα πόλη κάθεται στό Βόσπορο καί κλαίει καί πονεμένη λέει:

Μον' ἕνα δῶρο καρτεροῦν τά μάτια μου καί κλαῖνε

ἀτίμητο στά ἀτίμητα ἐλευθεριά τό λένε...»

Κωνσταντινούπολη, Ἁγια Σοφιά μας,

Ψυχή μας καρδιά μας, πόλη δικιά μας,

Οὐρανέ τοῦ κόσμου. Εἶσαι δικιά μας,

Πόλη μή κλαῖς, θ'ἄρθει καιρός...

Ὡς Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί καί δή καί μάλιστα ὡς Ὀρθόδοξοι Ἕλληνες, διαμαρτυρόμεθα μέ ὅλη τήν δύναμη τῆς ψυχῆς μας γιά τήν φρίκη καί τήν βεβήλωση πού βιώνει γιά μιά ἀκόμη φορά ὁ Ὀρθόδοξος αὐτός Χριστιανικός Ναός, ὁ ὁποῖος δυστυχῶς χρησιμοποιεῖται ὡς ἐργαλεῖο ἀπό τόν ἀδίστακτο Πρόεδρο τῆς Τουρκίας, προκειμένου νά ξεπεράσῃ τίς πολιτικές, οἰκονομικές καί ἄλλες ἐσωτερικές του δυσκολίες καί ἀκόμα ἂν θέλετε νά ἐξυπηρετήσῃ ἐκείνους πού μισοῦν θανάσιμα τήν Ρωμηοσύνη.

Διαμαρτυρόμεθα γιά τήν ἀσέβεια, γιά τήν αὐθάδεια, γιά τήν ἀδιαλλαξία, γιά τήν βαρβαρότητα, τήν ὁποία ἐπιδεικνύει ἡ Τουρκία γιά μιά ἀκόμη φορά ἀποκαλύπτοντας τό πραγματικό της πρόσωπο καί τά αἰσθήματά της ἐναντι πολιτισμῶν καί ἀξιῶν. Αὐτά ἐξ' ἄλλου τά στοιχεῖα ἀνέκαθεν ἐχαρακτήριζαν τήν γείτονα χώρα.

Ἀχνίζουν, τά αἵματα τῶν Ἑλλήνων στήν Κωνσταντινούπολη, κλαῖνε οἱ περιουσίες τους, θρηνεῖ ἡ Μικρασία, ὁ Πόντος καί ἡ Καππαδοκία γιά τίς φρικτές καταστροφές καί τίς γενοκτονίες.

Αἱμόφυρτη ἡ μεγαλόνησος, ἡ Ἑλληνικοτάτη Κύπρος μας, μαρτυρεῖ τίς τουρκικές ὠμότητες, τίς λεηλασίες, τίς καταστροφές Ἐκκλησιῶν καί Μοναστηρίων, τούς διωγμούς τῶν Ὀρθοδόξων καί τούς ἐποικισμούς τῶν Ἑλληνικῶν ἑστιῶν.

Θρασύτατη ἡ κεφαλή τῆς γείτονος, κάθε τόσο, μή ὑπολογίζουσα οὐδένα ὑψώνεται μέ διεκδικήσεις καί ἀπειλές. Ὅπως συμβαίνει κατ' αὐτάς τάς ἡμέρας στό Αἰγαῖο, ὅπου ἡ προκλητικότης καί ἡ θρασύτης τῆς Τουρκίας ὑπερέβη ὅρια καί φραγμούς.

Ποῦ εἶναι ἄραγε οἱ «Μεγάλοι τῆς γῆς»; Ποῦ εἶναι οἱ Διεθνεῖς Ὀργανισμοί; Ποῦ εἶναι οἱ Εὐρωπαῖοι ἑταῖροι μας, ὑποτίθεται χριστιανοί, ὥστε νά ὑψώσουν τό ἀνάστημά τους, προκειμένου νά σταματήσουν οἱ καταστροφές καί βεβηλώσεις μνημείων...»;

Ποῦ εἶναι ἡ μνήμη τους, ὥστε νά φερθοῦν μέ εὐγνωμοσύνη πρός τόν Λαό καί τό Γένος μας, πού ἐπί τόσους αἰῶνας ἐστάθη ἀνάχωμα καί πλήρωσε μέ σκλαβιά καί μέ μαρτύρια τήν προστασία τῆς Δύσεως ἀπό τήν φωτιά καί τό μαχαίρι τῶν ἀπίστων;

Τί θά ἦταν ἡ Δύση, ἂν ἐμεῖς δέν κρατούσαμε τά στίφη τῶν βαρβάρων, οἱ ὁποῖοι τώρα δυστυχῶς καταλαμβάνουν ἀμαχητί τήν Εὐρωπαϊκή Ἤπειρο καί οὐχί μόνο, καταλύοντας ἠθη καί προσβάλλοντες θρησκεῖες καί πολιτισμούς;

Ὦ καί τῆς φρικτῆς παπικῆς κωμωδίας καί τοῦ ἐμπαιγμοῦ! Τό μόνο πού μπόρεσε μετά δυσκολίας καί ποιός γνωρίζει ἀπό ποιούς πιεζόμενος ὁ Πάπας, τό μόνο πού μπόρεσε νά ἀρθρώσῃ, κάνοντας μᾶλλον ἀγγαρεία, ἦτο νά εἰπῇ ὅτι εἶναι «λυπημένος».

Ἀλλά λύπη κατέλαβε τήν ψυχή μας καί διά τήν ἀδιαφορία, τήν σιωπή, ἤ τίς χλιαρές δηλώσεις, ὁμοδόξων «ἀδελφῶν μας». Ἡ Ἁγια Σοφιά δέν εἶναι «ἐσωτερικό πρόβλημα» τῆς Τουρκίας, ὡς εἶπαν, οὔτε θά ἐξυπηρετήσῃ τό γεγονός, ὅτι οἱ εἰσερχόμενοι δέν θά πληρώνουν εἰσητήριο. Δέν θά ἠδύνατο νά ἀκουσθῇ πικρότερος λόγος ἀπ' αὐτόν.

Σέ ἐκείνη τήν λαμπρά ἐκδήλωση ἔκλεισε τήν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος μέ τούς στίχους τοῦ νεωτέρου μουσικοσυνθέτου (Σπανουδάκη)

«Πόλη γλυκιὰ Πόλη δική μας

Πόλη τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ

Πόλη καημὸς ποὺ γίνες τραγούδι ἐδῶ

μὴ κλαῖς θὰ’ρθῃ ὁ καιρὸς, θὰ’ρθῃ ὁ καιρὸς

Πόλη χρυσὴ Πόλη τοῦ ἥλιου

Πόλη μητέρα κι ἀδερφὴ

Πόλη λυγμὸς ποὺ γίνε λουλούδι ἐδῶ

μὴ κλαῖς θὰ’ρθῃ ὁ καιρὸς θὰ’ρθῃ ὁ καιρὸς

Μέσα σ’ὄνειρο σ’εἶδα ξανὰ

ὅλο φῶς ὅπως ἤσουν παλιὰ

καὶ στὰ μάτια σου ἡ Ἁγία Σοφία

ἕνα δάκρυ ποὺ ἀκόμα κυλᾶ

Πόλη γλυκιὰ ἀγαπημένη

μία ζωὴ σ’ἀποζητῶ

εἶσαι ἐκεῖ κι ὅμως σὲ ἀγγίζω ἐδῶ

μὴ κλαῖς θὰ’ρθῃ ὁ καιρὸς θὰ’ρθῃ ὁ καιρὸς

Πόλη ζωὴ Πόλη ἐλπίδα

Πόλη Θεοῦ Πόλη ὅλο φῶς

Πόλη γλυκειὰ ποὺ γινες Πατρίδα ἐδῶ

μὴ κλαῖς θὰ’ρθῃ ὁ καιρὸς θὰ’ρθῃ ὁ καιρὸς

Πόλη γλυκιὰ Πόλη δική μας

Πόλη τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ

Πόλη καημὸς ποὺ γίνε τραγούδι ἐδῶ

μὴ κλαῖς θὰ’ρθῃ ὁ καιρὸς θὰ’ρθῃ ὁ καιρός.